

۲۵۰۰۴۴.

۱۵۰۳/۹/۵

نوشت

www.ketab.ir
در کتاب و سنت

دکتر سید محمد بنی هاشمی

سرشناسه: بنی‌هاشمی، سید محمد، ۱۳۳۹
عنوان و نام پدیدآور: نبوت در کتاب و سنت / سید محمد
بنی‌هاشمی.
مشخصات نشر: تهران، مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهری: ۴۲۴ صفحه.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۹-۸۴۰-۶
وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا.
موضوع: پیامبران - توحید
رده‌بندی کنگره: BP۲۲۰
رده‌بندی دیویی: ۲۹۷ / ۴۳
شماره کتابشناسی ملی: ۹۶۹۵۹۰۸

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۹-۸۴۰-۶ ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۹-۸۴۰-۶ ISBN 978-964-539-840-6

نبوت در کتاب و سنت

سید محمد بنی‌هاشمی

(استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی)

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

نوبت چاپ: اول / ۱۴۰۳

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

صفحه‌آرایی: شبیر / ۷۷۵۲۱۸۳۶

چاپ: صبا

کلیه حقوق اعم از تکثیر، انتشار و باز‌نویسی (چاپی، صوتی، تصویری،

الکترونیکی و pdf) برای ناشر محفوظ است.

ایستناگرام:
monir_publisher

تهران، خیابان مجاهدین، چهارراه آبسردار، ساختمان پزشکان، واحد ۹
تلفن و فاکس: ۷۷۵۲۱۸۳۶ (خط ۶)

پست الکترونیک:

info@monir.com

کانال تلگرام:

telegram.me/monirpub

فهرست مطالب

۱۹	پیش‌گفتار
	بخش اول: اضطرار به انبیا و معرفت ایشان
۲۳	فصل ۱: نیاز ضروری (اضطرار) به انبیا و رسل الهی
۲۳	معنای «نبی»
۲۴	معنای «رسول»
۲۵	رابطه‌ی «نبی» و «رسول»
۲۶	طبقات انبیا و مرسلین
۲۸	برتری پیامبران اولوالعزم بر سایر انبیا
۳۲	مُحال بودن تفویض در تشریح
۳۳	لازمه‌ی عاقل بودن: نفی تفویض تشریحی
۳۳	کشف رضا و سخط داشتن خداوند به نور عقل
۳۵	کشف لزوم بندگی خداوند به نور عقل
۳۵	دو رکن مقوم بندگی خداوند
۳۶	مذکر بودن انبیا به دو رکن بندگی خدا
۳۷	خارج ساختن مردم از ظلمات به سوی نور
۳۸	علم به احکام تعبدی غیر عقلی فرع بر معرفت به خدا و نور علم و عقل

- ۳۹ اهداف اصلی انبیا در فرمایش امیرالمؤمنین علیه السلام
- ۴۱ نیاز ضروری انسان به انبیا در قلمرو غیر مستقلات عقلیه
- ۴۴ سنت اولیهی الهی: بودن حجت آشکار در میان مردم
- ۴۵ سنت ثانویهی الهی: آشکار نبودن حجت الهی
- ۴۶ سنت ثانویه: برخاسته از عدل الهی
- ۴۸ مراتب داشتن هدایت الهی
- ۴۹ اتمام حجت الهی بر پایهی هر مرتبه از هدایت

- ۵۱ فصل ۲: وجوب معرفت انبیاء و رُسل الهی
- ۵۱ اولین وظیفه‌ی بنده‌ی عاقل: فحص
- ۵۱ وظیفه‌ی دوم: «تحقیق درباره‌ی صدق ادّعی نبوت»
- ۵۲ درک «وجوب شکر خداوند و حرمت کفر ورزیدن به او»
- ۵۴ تذکر مورد تأیید امام علیه السلام در مورد وجوب معرفت انبیا
- ۵۵ فرمایش امام رضا علیه السلام در خصوص وجوب معرفت رسولان الهی
- ۵۷ مراد از وجوب معرفت نبی و رسول به عنوان یک عمل اختیاری
- ۵۸ سنت الهی: اعطای معرفت رسول در پی فحص از او
- ۵۸ فایده‌ی دانستن وظیفه‌ی فحص و تحقیق درباره‌ی صدق ادّعی نبوت
- ۶۰ چهار حالت ممکن برای آشنا به وظیفه‌ی تحقیق درباره‌ی نبی الهی
- ۶۱ امکان پذیر نبودن تعیین مصادیق این حالات

- ۶۳ فصل ۳: شناخت رسول به رسالت
- ۶۳ راه شناخت رسول: رفع نیازهای ما به او
- ۶۴ راه نخست: تذکر دادن به خدای فطری
- ۶۴ راه دوم: تذکر دادن به نور عقل
- ۶۶ معرفت به نور عقل: باب الابواب همه‌ی معارف الهی
- ۶۷ گمراهی در شناخت عقل و خدای متعال
- ۶۸ رسالت انبیا علیهم السلام نجات از ظلمات به سوی نور

بخش دوم: اعجاز پیامبران الهی

۷۳	فصل ۱: شناخت رسول به معجزات
۷۳	آیات بینات: کاشف از توانایی فوق بشری
۷۴	معجزه: علامت صدق رسول الهی
۷۶	نفی معجزه در صورت بودن قرینه‌ی عقلی بر بطلان ادّعی سفارت الهی
۷۸	معجزه: بستر معرفت به پیامبر و اتمام حجت بر مردم
۸۱	معجزه‌ی بارز هر پیامبر: متناسب با شرایط زمان ایشان
۸۳	علامت بودن معجزه به واسطه‌ی نور عقل
۸۴	برتری پیامبر خاتم <small>صلی الله علیه و آله</small> بر سایر پیامبران در معجزات
۸۵	قرآن کریم: شاهد الهی بودن خود
۸۶	معرفی قرآن از زبان خودش
۸۸	علت انکار بعثت رسول الهی
۸۹	«حدیث» بودن قرآن: دلیل الهی بودن
۹۰	کیفر انکار کنندگان قرآن حدیث
۹۱	قرآن: احسن الحدیث
۹۲	تبیین دیدگاه قرآن با معارف بشری در بحث خداشناسی
۹۳	فصل ۲: شاهدان صداقت رسول اکرم
۹۳	خدای متعال: شاهد کافی بر رسالت رسول اکرم <small>صلی الله علیه و آله</small>
۹۴	خداوند: برترین شاهد رسالت رسول <small>صلی الله علیه و آله</small>
۹۶	مثالی برای وجدان شهادت خداوند به رسالت رسول
۹۷	وجدان شهادت خداوند، فقط با ایمان به رسول او
۹۸	شهادت «مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ» به رسالت رسول
۱۰۰	ذکر وصف مقوم در معرفت «مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ»
۱۰۳	شهود حقایق کتاب: شرط شاهد رسالت بودن
۱۰۵	امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> : بزرگ‌ترین آیه، بیّنه و معجزه‌ی پیامبر اکرم <small>صلی الله علیه و آله</small>
۱۰۷	امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> : شاهد تالی رسول الله <small>صلی الله علیه و آله</small>

۱۱۱	فصل ۳: اعجاز قرآن کریم
۱۱۱	تحدی کردن قرآن کریم
۱۱۲	تحدی کلام خدا به مرادات و مقاصد آن
۱۱۳	نور بودن قرآن به اعتبار مقاصد آن
۱۱۵	ظهور الهی بودن قرآن به ذات خودش
۱۱۶	«عربی مبین» بودن قرآن کریم
۱۱۸	تحدی پیامبر اکرم ﷺ به قرآن فصیح
۱۱۹	اسلوب فرابشری قرآن کریم
۱۲۱	اقرار به ناتوانی در برابر فصاحت و بلاغت قرآن
۱۲۲	ناتوانی از مقابله با قرآن حتی بدون تنبّه به نور بودن آن
۱۲۳	وجه تحدی قرآن، فراتر از اقرار به ناتوانی از مقابله با آن
۱۲۴	تحدی قرآن کریم به هدایت‌گری‌اش
۱۲۵	تکذیب قرآن به سبب احاطه علمی نداشتن به آن
۱۲۷	سرّ توانایی نداشتن بر مقابله با قرآن
۱۲۸	تحدی نشدن به فصاحت و بلاغت در قرآن
۱۲۹	حجیت انفرادیه نداشتن قرآن کریم

بخش سوم: وحی نبوت و عصمت انبیا

۱۳۳	فصل ۱: وحی نبوت در معارف الهی
۱۳۳	معنای لغوی «وحی»
۱۳۵	وحی نبوت
۱۳۶	انزال روحی از امر الهی
۱۳۷	روح حامل و حافظ علم
۱۳۹	واجد شدن نور علم به واسطه‌ی نفخ رُوح مِنْ أَمْرِهِ
۱۴۰	تعلق گرفتن «وحی» و اطلاق «نور» به «رُوح مِنْ أَمْرِهِ»
۱۴۲	قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي

۱۴۴ فرود آمدن ملائکه و روح در شب قدر
۱۴۵ تأیید پیامبر خدا به روح القدس
۱۴۶ خلقت پنج روح در انبیاء الهی
۱۴۸ عظمت روح القدس نسبت به سایر ارواح
۱۵۰ بهره‌ی اختصاصی رسول اکرم ﷺ و ائمه‌ی طاهرين ﷺ از «رُوحٌ مِنْ أَمْرِهِ»
۱۵۲ تأیید جبرئیل با روح القدس
۱۵۳ اسناد تنزیل وحی به روح القدس
۱۵۴ احتمال تأیید جبرئیل با «رُوحٌ مِنْ أَمْرِهِ»

فصل ۲: وجوب عصمت و چگونگی آن ۱۵۷

۱۵۷ عصمت: لازمه‌ی مقام نبوت و رسالت
۱۵۸ عصمت پیامبر در تشخیص وحی
۱۵۹ عصمت پیامبر در ابلاغ وحی
۱۶۰ عصمت پیامبر در عمل به وحی
۱۶۴ دو رکن تحقق عصمت
۱۶۶ ضرورت معصوم بودن حجت الهی
۱۶۹ لطف ویژه‌ی خدا به انبیا به خاطر لیاقت ایشان
۱۷۱ خالص گردانیدن خدا به واسطه‌ی یاد آخرت
۱۷۲ یاد کردن خدا: مصداق توفیق الهی
۱۷۴ اعلام «وفاداری انبیا به شرط الهی پیش از خلقت»
۱۷۶ مقام مخلصین نزد خداوند

فصل ۳: تعارض نداشتن آیات قرآن با عصمت انبیاء ۱۷۷

۱۷۷ مقصود قرآن از معصیت حضرت آدم ﷺ
۱۸۱ حسادت حضرت آدم ﷺ به خمسه‌ی طیبه ﷺ و توبه‌ی ایشان
۱۸۴ اعتقاد راسخ حضرت ابراهیم ﷺ به توحید پروردگار
۱۸۷ دروغ نگفتن حضرت ابراهیم ﷺ در شکستن بت‌ها

- ۱۸۹ دروغ نگفتن حضرت ابراهیم علیه السلام در اظهار بیماری
- ۱۹۱ معصیت نکردن حضرت موسی علیه السلام در کشتن دشمن خدا
- ۱۹۳ معنای ظلم حضرت موسی علیه السلام و طلب مغفرت ایشان از خدا
- ۱۹۴ معنای صحیح ضلالت حضرت موسی علیه السلام
- ۱۹۶ درخواست رؤیت خداوند از جانب حضرت موسی علیه السلام
- ۱۹۹ گنهگار نبودن حضرت موسی علیه السلام
- ۱۹۹ مقصود قرآن از یتیم و ضالّ بودن پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
- ۲۰۲ مقصود قرآن از غفران گناه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
- ۲۰۴ اعتراض به امت با خطاب به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
- ۲۰۸ عصمت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در ماجرای ازدواج با زینب بنت جحش

بخش چهارم: معارف و حیانی

- ۲۱۳ فصل ۱: دین‌داری بر پایه‌ی شکر مغنی
- ۲۱۳ حکم عقل: وجوب خضوع در برابر خدای متعال
- ۲۱۴ عمق خاص این حکم عقلی
- ۲۱۵ دلنشین بودن این حکم عقلی
- ۲۱۷ تذکر به لزوم شاکر بودن در دعای جوشن صغیر
- ۲۱۷ اقرار بنده به کوتاهی کردن در شکر پروردگار
- ۲۱۹ حرام دانستن معصیت خدا، کم‌ترین حدّ شکر واجب
- ۲۲۰ وجوب خضوع در برابر خداوند همراه با شوق و رغبت
- ۲۲۱ تذکرات قرآن کریم در مورد شکر خداوند
- ۲۲۳ سجده‌ی شکر در برابر عظمت ولی نعمت
- ۲۲۴ عبادت خدا: هدف اصلی بعثت انبیا
- ۲۲۶ وجوب عقلی «اخلاص در دین»
- ۲۲۹ دین حق: اسلام
- ۲۳۰ دین خنیف

۲۳۲ فطری بودن دو رکن دین داری
۲۳۳ دین داری: مایه‌ی آرامش قلبی و رفع اضطراب
۲۳۵ شیرینی دین داری بر پایه‌ی شکر مُنعم
۲۳۷ دین حنیف بر اساس شکر مُنعم
۲۳۸ دین خدا بر پایه‌ی لوطی‌گری
۲۴۱ فصل ۲: محور دوم هدف انبیاء
۲۴۱ شأن «تزکیه»ی رسول اکرم <small>ﷺ</small>
۲۴۴ تعلیم و تربیت: با محوریت عقل
۲۴۶ پیامبران الهی: در قلّه‌ی عقلانیت
۲۴۹ پیامبر اکرم <small>ﷺ</small> : در قلّه‌ی ادب و اخلاق عظیم
۲۵۰ تخلّق به مکارم اخلاق از کودکی
۲۵۱ معنای لغوی «اخلاق»
۲۵۳ سنجیه و شاکله‌ی انسان
۲۵۵ «شاکله» یا «نیت راهبردی»
۲۵۶ تربیت نیکو بر محور مکارم اخلاق
۲۵۷ نور عقل: سرچشمه‌ی مکارم اخلاق
۲۵۹ تربیت الهی: متمیم مکارم اخلاق
۲۶۰ آثاره‌ی دفتائن عقول
۲۶۱ رأس مکارم اخلاق: حیا
۲۶۳ حیا عقل در برابر حیا حُمق
۲۶۴ حیا: هم‌ارز با عقل
۲۶۶ عقل کامل‌تر: اخلاق نیکوتر
۲۶۸ جدایی‌ناپذیری اخلاق از عقل
۲۶۸ جدایی‌ناپذیر بودن حیا و دین از عقل
۲۷۱ فصل ۳: نسبت میان عقل و دین
۲۷۱ رابطه‌ی هم‌ارزی بین عقل‌ورزی و دین داری

- ۲۷۲ دین‌داری: نتیجه‌ی عاقل بودن
- ۲۷۳ ادای فرائض الهی، فقط به واسطه‌ی عقل
- ۲۷۴ انجام عمل غیرعاقلانه؛ هم‌ارز با بی‌دینی
- ۲۷۶ ادراک همه‌ی دین؛ فقط با عقل
- ۲۷۷ دین‌داری غیرعاقلانه!
- ۲۸۰ تعریف عقل به: عامل و مایه‌ی عبادت خدا
- ۲۸۱ هر درجه‌ی اطاعت از عقل، هم‌ارز با درجه‌ای از طاعت الهی
- ۲۸۳ بندگی و تدین عاقلانه با وجود انحراف اعتقادی و نفاق قلبی
- ۲۸۵ سلامت دین؛ در گرو کمال عقل
- ۲۸۷ مقایسه‌ی حماقت احمق با گناه گناهکار
- ۲۸۹ جدایی ناپذیر بودن دین از عقل
- ۲۸۹ رأس دین‌داری: تواضع در برابر حق متعال
- ۲۹۰ رأس بی‌دینی: استکبار در برابر خداوند
- ۲۹۱ ایمان و کفر: نتیجه‌ی پیروی از عقل یا مخالفت با آن
- ۲۹۲ سه رکن دین: فقط بر پایه‌ی عقل
- ۲۹۲ قوام فروع دین بر اساس عقل
- ۲۹۳ معنای عمیق «تعبد»
- ۲۹۶ حکم عقل: حکم الهی
- ۲۹۷ بیان عقلی: ملاک استحقاق عقوبت
- ۲۹۷ معیار واحد در بیان عقلی و شرعی
- ۲۹۸ تقدّم بیان عقلی بر بیان شرعی
- ۲۹۹ هدف اصلی انبیا علیهم‌السلام: آگاهی دادن به خلق
- ۳۰۰ حقیقت طاعت: پذیرش با رغبت
- ۳۰۲ لا اکره فی الدین
- ۳۰۴ مثالی برای کار تربیتی انبیا
- ۳۰۵ پیامبران الهی: مرتیان بشر نه نیروی انتظامی
- ۳۰۶ معنای صحیح «بلاغ» و «تبلیغ» دین

۳۰۸	اتمام حجّت: نتیجه‌ی رسالت انبیا، نه هدف آن
۳۰۸	زبان و منطق پیشوایان دین در خصوص علّت تعبد خواستن از بندگان
۳۱۰	تلقی نادرست از «تعبد»
۳۱۱	رویکرد اهل بیت <small>علیهم‌السلام</small> در بیان علل شرایع
۳۱۳	معنای صحیح «عِلّة» در بیان علل شرایع
۳۱۴	بیان علل عقلایی از زبان اهل بیت <small>علیهم‌السلام</small>
۳۱۶	سؤال درباره‌ی علّت نماز و پاسخ امام صادق <small>علیه‌السلام</small> و امام رضا <small>علیه‌السلام</small>
۳۱۹	سؤال از علّت روزه و پاسخ امام صادق <small>علیه‌السلام</small> و امام رضا <small>علیه‌السلام</small>
۳۲۳	فصل ۴: نسبت میان اخلاق و دین
۳۲۳	سرچشمه‌ی مشترک اخلاق و دین
۳۲۴	رابطه‌ی هم‌ارزی میان دین و اخلاق
۳۲۵	تفکیک‌ناپذیر بودن دین و اخلاق در محوریت عقل
۳۲۶	تأثیر متقابل دین و اخلاق در یکدیگر
۳۲۷	دو‌گونه رابطه میان دین و اخلاق
۳۲۸	عینیت «تواضع و شکر مُنعم» با ایمان و «تکبر و کفران مُستغنی» با کفر
۳۲۹	مقایسه‌ی فضیلت «تواضع» با رذیلت «تکبر»
۳۳۰	تواضع: «ملاک تقرّب» و تکبر: «معیار دوری از خدا»
۳۳۱	تواضع: «بالاترین طاعت» و تکبر: «بدترین معصیت خدا»
۳۳۴	ظهور و بروز قهری «کبر»
۳۳۴	عینیت «مکارم اخلاق» با «طاعت خدا» و «مساوی اخلاق» با «نقض طاعت الهی»
۳۳۶	عناوین برگزیده‌ی مکارم اخلاق
۳۳۷	عناوین برگزیده‌ی مساوی اخلاق
۳۳۹	همسویی دین و اخلاق در همه‌ی مصادیق
۳۳۹	محبوب نبودن عموم عقلا از درک احکام اخلاقی
۳۳۹	حجّیت عقل: دلیل کافی برای وجوب عمل به احکام اخلاقی
۳۴۱	اتمام حجّت خدا بر مردم به واسطه‌ی عقول آن‌ها

- ۳۴۲ استحقاق عقوبت الهی: نتیجه‌ی روی گرداندن از حکم عقل
- ۳۴۳ سرزنش قرآن: نتیجه‌ی اعراض از حکم عقل و اخلاق
- ۳۴۵ مقصود از تأثیر و تأثر متقابل دین و اخلاق
- ۳۴۶ تأثیر افول اخلاق در تضعیف ایمان
- ۳۴۸ رابطه‌ی «رفق» و «خرق» با «ایمان» و «حجاب آن»
- ۳۵۱ تأثیر حُسن خُلق در عاقبت به خیری
- ۳۵۲ تأثیر سُوء خُلق در هلاکت ابدی
- ۳۵۳ «حُسن خُلق» و «سُوء خُلق»: مهم‌ترین عوامل «دین‌داری» و «بی‌دینی»
- ۳۵۴ دین‌داری: در گرو حُسن خُلق و غضب نکردن
- ۳۵۵ بهشتی شدن: در گرو رعایت اخلاق
- ۳۵۷ نقش محوری «سخاوت» در دین‌داری
- ۳۵۹ مبعوض بودن «بُخل و سُوء خُلق» نزد خداوند
- ۳۶۱ موضوعیت و طریقت داشتن سخاوت، برای طاعت الهی
- ۳۶۲ مبعوض بودن بُخل و طریقت بی‌گناهان
- ۳۶۴ مقایسه‌ی سخاوت با بُخل از سه جهت
- ۳۶۵ ارتباط عمیق بین ایمان و سخاوت
- ۳۶۷ مقایسه‌ی گناهکار سخی، با عابد بخیل
- ۳۶۹ تأثیر ایمان در اخلاق

- ۳۷۳ فصل ۵: روش تربیتی پیامبر اکرم ﷺ
- ۳۷۳ اهمیت شناخت روش تربیتی پیامبر اکرم ﷺ
- ۳۷۴ آغاز دعوت پیامبر اکرم ﷺ در مکه‌ی مکرمه
- ۳۷۷ روح حاکم بر تبلیغ پیامبر اکرم ﷺ در مکه
- ۳۷۹ دو محور اساسی در تعلیم و تربیت پیامبر اکرم ﷺ
- ۳۸۰ نهی از کشتن اولاد و ارتکاب زنا
- ۳۸۱ نهی از قتل نفس محترمه و خوردن مال یتیم
- ۳۸۲ نهی از خیانت در معامله و پیروی بدون علم

۳۸۳ نهی از رفتار متکبرانانه و تذکر به ناپسند بودن بدی‌ها
۳۸۵ روش پیامبراکرم ﷺ در جذب افراد به اسلام
۳۸۷ ده محور اصلی دعوت پیامبراکرم ﷺ
۳۸۸ محوریت حنیفیت در دعوت پیامبراکرم ﷺ
۳۹۰ حنیفیت سمحه: آیین ابراهیم <small>علیه السلام</small>
۳۹۱ دین الهی: اسلام حنیف
۳۹۲ حنیفیت: ناشی از فطرة الله
۳۹۳ فطرة الله: دین قیم
۳۹۴ سرّ «سمحه بودن» دین حنیف
۳۹۵ لذت معرفت خدا
۳۹۶ گوارا بودن اخلاق و ناگوار بودن ضدّ اخلاق
۳۹۷ فطرت عقلائیّه: منشأ احسان مضاعف خدا به انسان
۳۹۸ اسلام آوردن ابوتمیمه با تذکر فطری پیامبراکرم ﷺ
۴۰۰ معانی دقیق «معروف» و «منکر»
۴۰۲ سفارش پیامبراکرم ﷺ به تقوای الهی و کوچک آمدن معروف‌ها
۴۰۳ پرهیز دادن پیامبر اکرم ﷺ از تکبر و فخر ورزیدن
۴۰۴ پرهیز دادن پیامبراکرم ﷺ از دشنام دادن دیگران
۴۰۵ روش تبلیغ ابوامیه توسط پیامبراکرم ﷺ
۴۰۶ سفارش پیامبراکرم ﷺ به انتظار زیاد نداشتن از مردم
۴۰۷ پرهیز دادن پیامبراکرم ﷺ از دشنام دادن
۴۰۸ ارزش قائل شدن برای معروف دیگری
۴۱۰ چند سفارش مهمّ اخلاقی پیامبراکرم ﷺ
۴۱۲ ارائه‌ی احکام شرعی پس از ده سال در مدینه
۴۱۵ روش صحیح تربیت دینی از جهت محتوا و بیان
۴۱۷ فهرست منابع

پیش‌گفتار

در شناخت دین، پس از اعتقاد به توحید و عدل پروردگار متعال، مهم‌ترین رکن، ایمان به انبیا و رسل الهی است. معرفت پیامبران در تحقق دین‌داری هم موضوعیت دارد و هم طریقیّت. بدون پذیرش رسل الهی، بندگی خدا امکان‌پذیر نیست. علاوه بر این که راه و رسم عبودیت پروردگار را که به طور کامل فقط باید از پیامبران آموخت.

برای آشنایی نسبتاً عمیق با مقام «نبوت و رسالت» به لطف پروردگار حلقه‌ی دهم از سلسله مباحث اعتقادی به رشته‌ی تحریر درآمد و به دنبال آن، حلقه‌ی یازدهم در دو مجلد به بیان «معارف و حیانی» اختصاص یافت که شامل آموزه‌های پیامبران الهی به ویژه پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله می‌باشد. این دو حلقه حجمی بالغ بر هزار صفحه را در بر گرفته‌اند که آشنایی با آن برای اهل تحقیق در مباحث اعتقادی ضروری به نظر می‌رسد.

«نبوت در کتاب و سنت» خلاصه‌ای از این دو حلقه است که مباحث تطبیقی و تفصیلی در آن حذف شده است. اهمّ عناوین آن عبارتند از:

- نیاز ضروری (اضطرار) به انبیا و رسل الهی
- وجوب معرفت انبیا و رسل الهی
- شناخت رسول به رسالت

- اعجاز پیامبران الهی

- اعجاز قرآن کریم

- وحی نبوت و وجوب عصمت انبیا

- تعارض نداشتن آیات قرآن با عصمت انبیا

- دین داری بر پایه‌ی شکر مُنعم

- نسبت میان عقل و دین

- نسبت میان اخلاق و دین

- روش تربیتی پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

در سال‌های گذشته کتاب‌های «علم و عقل در کتاب و سنت»، «توحید در کتاب و سنت» و «عدل در کتاب و سنت» به اهتمام برادر گرامی آقای دکتر سیدمحمد هادی صدر الحفاظی منتشر گردیده بود. نوشته‌ی حاضر نیز به همت ایشان آماده‌ی چاپ شده است که این جا رحمت ایشان تقدیر و تشکر می‌نمایم. امیدوارم این مکتوب با انصاف حضرت فاطمه‌ی معصومه عَلَيْهَا السَّلَام مقبول درگاه احدیت قرار بگیرد و چراغ راهی برای جوانان معارف الهیه باشد.

سید محسن هاشمی

اول ذی القعدة ۱۴۴۵

مصادف با ولادت حضرت فاطمه‌ی معصومه عَلَيْهَا السَّلَام

۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۳